

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/24/2020
Identifikačné číslo spisu: 7113201737
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7113201737.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Odškodnenie, s.r.o., so sídlom Radlinského 1716, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 45 482 501, zast. Advokátska kancelária VASIL & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 47 240 482, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 598,34 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/186/2018 zo dňa 28. júna 2019, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 31Cb/32/2013-250 zo dňa 24. mája 2018 rozhodol tak, že žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % taktiež nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 24. januára 2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 598,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1 437,54 eur od 21. novembra 2012 do 11. decembra 2012 a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 598,34 eur od 12. decembra 2012 do zaplatenia ako právo na náhradu škody vzniknutú na motorovom vozidle X. C..

3. Citoval rozsudok Okresného súdu Košice I pod č. k. 31Cb/32/2013-213 zo dňa 23. mája 2016, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 451,34 eur, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 451,34 eur od 12. decembra 2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Následne citoval uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. októbra 2017, sp. zn. 2Cob/203/2016, ktorým krajský súd, na základe odvolania žalovaného rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 23. mája 2016, sp. zn. 31Cb/32/2013 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. V jednotlivých bodoch odôvodnenia rozsudku popísal obsah zrušujúceho uznesenia, priebeh pojednávania konanom dňa 24. mája 2018 a opätovne v súlade s § 391 ods. 2 C. s. p., na základe vykonaného dokazovania zistil, že z formulára spísaného poškodeným dňa 10. augusta 2012 vyplýva popis dopravnej nehody zo dňa 9. augusta 2012, v dôsledku ktorej došlo k vzniku škody na vozidle poškodeného, že vznik škody bol spôsobený vozidlom W. a že vinníkom nehody bola pani K.. V bodoch 9 - 32 poukazoval na jednotlivé listinné dôkazy, citoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a v bode 33 konštatoval, že v spojení s právnym názorom súdu druhej inštancie špecifikovaným v odseku 4 rozsudku súdu druhej inštancie, opätovne skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu. S poukazom na odôvodnenie uvedené v bode 35 odôvodnenia uviedol, že dospel k záveru, že žalobca v spore nie je aktívne legitimovaný. Vzhľadom na nepochybne preukázaný nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu upustil od vykonávania ďalšieho dokazovania a žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.

5. O odvolaní žalobcu (list v spise č. I. 268) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd Košice rozsudkom zo dňa 28. júna 2018, sp. zn. 2Cob/186/2018-311 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Ako prvými dôvodmi sa zaoberal, či odvolateľom uvádzané dôvody sú pre prípustnosť odvolania v spojení s ustanovením § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ C. s. p. adekvátne. Konštatoval, že predmetom tohto dovolania je rozsudok súdu prvej inštancie po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach. Tvrdenie odvolateľa, že osobitným predpisom, ktorý umožňuje poškodenému uplatniť si proti poisťiteľovi právo na plnenie (keďže náhradu platí poisťiteľ poškodenému) zo zákona č. 381/2001 Zb. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, označil za pravdivé. S odkazom na ustanovenie § 15 konštatoval, že náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na základe tohto ustanovenia vznikne poškodenému právo, aby mu poisťovňa plnila, ale nestáva sa účastníkom právneho vzťahu z poistenia a nemá priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni. Uviedol, že žalovaná voči poškodenému nemala a nemá žiadne povinnosti, pretože len poistený má právo, aby za neho uhradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu, preto v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, poškodený X. C. nebol voči žalovanému veriteľom pohľadávky, ktorú by mohol zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť na žalobcu. Nárok na náhradu škody si síce môže uplatniť proti poisťovateľovi; ale má ho voči škodcovi.

7. Z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a o trovách konania rozhodol podľa § 369 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

8. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie, podaním doručeným dňa 8. októbra 2019 s tým, že prípustnosť dovolania odvodzuje ustanovením § 420 C. s. p. a ustanovením § 421 C. s. p. Cituje ustanovenia § 432 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 2 C. s. p. Predovšetkým namieta nesprávnosť právneho posúdenia odvolacím súdom v otázke, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky nebol poškodený veriteľom pohľadávky, ktorú by mohol zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť na žalobcu.

9. Za nedostatočný spôsob vysporiadania sa s argumentáciou žalobcu označil odôvodnenie bodu 32 odôvodnenia a poukázal na skutočnosť v zmysle ustanovenia § 823 zákona č. 40/1964 Zb. v spojení s osobitným predpisom č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/256/2012, z ktorého je zrejmé, že poisťovateľ vykonávajúci PZP má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Poškodený nemusí požadovať náhradu škody najskôr od škodcu, môže ho obísť a domáhať sa aj žalobou podanou v občianskom súdnom konaní, náhrady škody priamo voči poisťovateľovi, je však povinný preukázať svoj nárok.

10. Dovolateľ zastáva názor, že jeho nárok bol dostatočne preukázaný, a že zmluvou o postúpení zo dňa 25. decembra 2012 bol jeho nárok nepochybným spôsobom preukázaný a dostatočne v zmluve o postúpení pohľadávok špecifikovaný. Podľa dovolateľa, súd nemôže škodcu a jeho poisťovateľa zaviazať na solidárne splnenie záväzku, keďže ide o prípad nepravej solidarity. Poisťovňa a škodca zodpovedajú na základe rôznych právnych titulov. Dovolateľ namieta vnútornú rozpornosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a nesprávnosť výkladu § 15 ZOPZ, ktorý je v rozpore s ústavou. Jeho nárok označil napriek vyslovenému záveru súdu prvej inštancie za jednoznačne preukázaný.

11. Čo sa týka naplnenia predpokladov na podanie dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. uviedol, že súd nedostatočne vysvetlil a posúdil tvrdenia a argumenty žalobcu nevykonal ďalšie dôkazy a nedbal, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, čo je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu. Svoje tvrdenia opiera o judikatúru Ústavného súdu, III. ÚS 311/07, I. ÚS 154/05, I. ÚS 407/08, II. ÚS 135/04, II. ÚS 198/05. Vzhľadom na arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť, nedostatočnú zrozumiteľnosť, navrhol rozhodnutie Okresného súdu Košice I a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/186/2018 zo dňa 28. júna 2019 zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne navrhol, aby súd zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

12. K dovolaniu žalobcu zaujal stanovisko žalovaný, podaním doručeným Okresnému súdu Košice I zo dňa 23. decembra 2019, v ktorom napadnuté rozhodnutie označil za správne a presvedčivé a navrhol dovolanie žalobcu s odvolaním sa na ustanovenie § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. odmietnuť ako neprípustné.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalobcu, po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote, za účinnosti C. s. p., oprávnenou osobou (§ 429 C. s. p.) a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

14. Predmetom dovolania je vec rozhodnutá odvolacím súdom za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, začatá podaním návrhu dňa 24. januára 2013 (za účinnosti O. s. p.).

15. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.)

16. Konania začaté do 30. júna 2018 na vecne, miestne kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2018 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

17. Dovolanie je mimoriadny prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimčnosti opravného prostriedku zodpovedá právna úprava prípustnosti.

18. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

19. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník
- d/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné

práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ dovolacím súdom rozhodovaná odlišne (§ 421 C. s. p.)

21. V danom prípade, žalobca prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. s poukazom na ustanovenia § 432, § 433 C. s. p.

22. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. upravuje, kedy je prípustné dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolanie prípustné podľa toto ustanovenia možno zdôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia veci pred súdom.

23. Z ustanovenia § 422 ods. 1 C. s. p. však vyplýva, že dovolanie podľa § 421 C. s. p. nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo sa neprihliada.

24. V danom spore ide o peňažné plnenie vo výške 451,34 eur s príslušenstvom, ktorá suma jednoznačne desať násobok minimálnej mzdy za rok 2013 (337,70 eur x 10) neprevyšuje.

25. S poukazom na uvedené dovolanie označené ustanovením § 421 C. s. p v danom spore prípustné nie je, a teda ide o dovolanie podľa ustanovenia § 421 C. s. p., neprípustné.

26. Predmetným dovolaním, žalobca prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p. označil taktiež skutočnosťou, že obidve rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení, že ide o rozhodnutia nepreskúmateľné, arbitrárne, nedostatočne odôvodnené, nespĺňajúce atribúty ideí spravodlivého procesu.

27. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dovolaním je zrejmé, že odvolací súd ako aj súd prvej inštancie sa s otázkou ohľadne potreby vykonávania dôkazov žalobcom vysporiadal a právne odôvodnil prečo nie je potrebné dôkazy navrhnuté žalobcom v prejednávanej veci vykonávať. Z obsahu odôvodnenia odvolania nie je sporné, že odvolací súd podrobne v súlade s platnými právnymi predpismi odôvodnil, prečo nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, keďže dospel k záveru ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Fakt, že obidva súdy sa s odôvodnením, prečo žalobca jeho aktívnu legitimáciu nepreukázal v odôvodnení ich rozhodnutiach zaoberali a dostatočne vysporiadali.

28. Z obsahu predložených dôkazov nie je zrejmé, že odvolací súd porušil procesný postup prípadne procesné predpisy ako tvrdí dovolateľ, nevyplýva. Zdôvodnenie prípustnosti dovolania, dovolateľom, že ide o porušenie procesných predpisov nepreukázal. Jeho tvrdenie, že súd vychádzal z nesprávneho právneho názoru, preto prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto prípustnosť dovolania s poukazom aj na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. kvalifikoval ako právne nedôvodnú.

30. Z citácie odôvodnenia dovolania zákonného právneho zástupcu žalobcu je iba zjavné, že citoval ustanovenia C. s. p., ktoré prípustnosť dovolania zakladajú, ale nekonkretizoval žiaden dôvod v predmetnej veci, okrem jeho nesúhlasu s právnym názorom vysloveným súdmi.

31. Dovolanie je potrebné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn.

1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013). Úspech každého dovolania je vždy podmienený primárnym záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následne sekundárnym záverom, že dovolanie je opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k primárnemu záveru, platná právna úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. V prípade, že dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné musí tento právny prostriedok odmietnuť, bez toho aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky je zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa, pristúpil k posúdeniu správnosti odvolacieho súdu a na tomto základe dokonca rozhodol, prípadne zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu druhej strany.

32. Pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky v zmysle aktuálnej judikatúry najvyššieho súdu, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania, a tiež náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neskúma správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (viď uznesenie súdu z 13. júla 2007, sp. zn. 3Cdo/235/2016).

33. Poukaz na nesprávnu interpretáciu zákonného ustanovenia a námietka o nesprávnom právnom posúdení konajúcich súdov prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 C. s. p., nezakladá.

34. Námietka o nesprávnom právnom posúdení a o nesprávnej interpretácii zákonného ustanovenia sa nedá považovať za odňatie možnosti konať a nesúlad s ideou spravodlivého procesu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., a ani žiadneho významu prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. Treba tiež konštatovať, že dovolateľ okrem nesúhlasu s právnym posúdením konajúcich súdov, žiadny iný dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p. nekonkretizoval.

35. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa zakotvená v ustanovení § 429 C. s. p. má zamedziť takýto nekvalifikovaný postup dovolateľa a má zabezpečiť, aby dovolateľ dovolacie dôvody jednoznačne vymedzil, tak ako to ukladá ustanovenie § 421 C. s. p.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené dospel k právnemu záveru, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod v zmysle § 421 spolu s ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p. vzhľadom na uplatnené peňažné plnenie prípustnosť dovolania zakladať nemôže.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. odmieta.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.